

Arrest

nr. 174 909 van 20 september 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Mechelen, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 december 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen van 30 november 2015 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 21 juni 2016.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. BERTELS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 30 november 2015 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15*ter*). Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf (bijlage 15ter), genomen door de gemachtigde van de burgemeester van Mechelen.

De verzoekende partij voert in een eerste en tweede middel onder meer de schending aan van de artikelen 10 en 12bis van de vreemdelingenwet en geeft aan dat de beoordeling of bepaalde bij het administratief dossier gevoegde documenten niet recent genoeg zijn dan wel niet afdoend, niet toekomt aan de stad Mechelen.

De Raad wijst erop dat de bevoegdheid van de steller van de handeling de openbare orde raakt. Overeenkomstig artikel 26/1, § 1, derde lid van het vreemdelingenbesluit - bepaling waarnaar de bestreden beslissing onder meer verwijst - komt het in casu aan de burgemeester (of diens gemachtigde) van de stad Mechelen toe om na te gaan of de verzoekende partij bij de indiening van haar aanvraag alle vereiste documenten heeft overgelegd en om desgevallend te beslissen deze aanvraag niet in overweging te nemen (conform het model in de bijlage 15ter). In casu blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat niet alle in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 tot 3 van de vreemdelingenwet bedoelde documenten werden overgelegd, waarna wordt aangegeven dat de volgende documenten ontbreken: een “recent bewijs van goed gedrag en zeden”, een “recent medisch getuigschrift” en “(a)fdoende bewijs van behoorlijke huisvesting”. Uit het administratief dossier (met name uit een brief van 3 november 2015 van de Dienst Vreemdelingenzaken gericht aan de burgemeester van Mechelen, waarin de (in casu relevante) voorgelegde documenten worden opgesomd) blijkt - en dit wordt door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen ook erkend - dat de verzoekende partij documenten voorlegde als bewijs van goed gedrag en zeden, als medisch getuigschrift en als bewijs van behoorlijke huisvesting. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde van de burgemeester de aanvraag voor een toelating tot verblijf niet in overweging heeft genomen, niet omdat de voormelde documenten niet werden overgelegd, maar wel omdat de beide eerstgenoemde documenten niet recent zijn en het laatstgenoemde document niet afdoende is. Met deze vaststelling, die verder gaat dan de loutere vaststelling dat de documenten niet werden overgelegd, heeft de gemachtigde van de burgemeester zijn bevoegdheid die voortvloeit uit voormeld artikel 26/1, § 1, derde lid overschreden. Het verifiëren van de ontvankelijkheid van de aanvraag komt overeenkomstig artikel 26/1, § 1, tweede lid van het vreemdelingenbesluit immers slechts toe aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij slechts dat de stad Mechelen nooit heeft vastgesteld dat het dossier volledig was, maar hiermee gaat zij niet concreet in op het betoog van de verzoekende partij aangaande de bevoegdheid van de gemachtigde van de burgemeester van Mechelen, zodat aan de vaststellingen van de Raad in dit verband geen afbreuk wordt gedaan. Gelet op het bovenstaande lijkt de bestreden beslissing te zijn genomen door een daartoe niet bevoegd persoon.

Bijkomend wijst de Raad erop dat, zelfs al zou moeten aangenomen worden dat de gemachtigde van de burgemeester toch binnen zijn bevoegdheid heeft gehandeld, de verzoekende partij hoe dan ook terecht een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet lijkt aan te voeren. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt immers in het geheel niet op grond waarvan de gemachtigde van de burgemeester oordeelde dat de overgelegde documenten niet recent resp. niet afdoende zouden zijn, zodat de motivering de verzoekende partij niet toelaat te begrijpen op grond waarvan de gemachtigde van de burgemeester tot dit besluit is gekomen. Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat het huurcontract niet geregistreerd is, het medisch attest dateert van 2012 en onvoldoende actueel is en dat ook het uittreksel uit het strafregister dat dateert van 2012 niet voldoende recent is, wijst de Raad erop dat deze overwegingen niet voorkomen in de bestreden beslissing, zodat dit betoog een a posteriori motivering betreft die niet vermag een onregelmatigheid in de motivering van de bestreden beslissing te herstellen. Gelet op het voorgaande lijkt de bestreden beslissing aldus hoe dan ook niet afdoende gemotiveerd te zijn, zodat een schending van de formele motiveringsplicht aannemelijk lijkt te worden gemaakt.

De vernietiging van de bestreden beslissing lijkt zich dan ook op te dringen. Op de overige onderdelen van het eerste en het tweede middel dient dan ook niet verder te worden ingegaan.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de

vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verwerende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de nota met opmerkingen, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 21 juni 2016 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 augustus 2016 alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 9 juni 2016 opgenomen grond, stelt zij dat de Raad heeft geoordeeld dat de burgemeester zijn bevoegdheid heeft overschreden. De verwerende partij stelt dat de motivering van de burgemeester rechtstreeks van de staatssecretaris komt en dat deze overgenomen is geweest. Ze stelt dat er gesproken wordt van een recent bewijs van goed gedrag en zeden en dat dit voldoende is om te kunnen begrijpen op grond waarvan de beslissing is genomen, en dat een document van 2012 niet voldoende is. Zij herhaalt dat de motivering rechtstreeks van de staatssecretaris komt en dat de bevoegdheid dus niet overschreden is, en verwijst voor het overige naar de nota met opmerkingen.

De verzoekende partij stelt niets toe te voegen te hebben aan de inhoud van het dossier.

2.2 Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de verwerende partij niet duidelijk maakt op welke manier het gegeven dat de motivering van de burgemeester rechtstreeks van de staatssecretaris komt en dat deze overgenomen is geweest, afbreuk zou doen aan de vaststelling in de beschikking van 9 juni 2016 dat (de gemachtigde van) de burgemeester van de stad Mechelen zijn bevoegdheid heeft overschreden. Met dit betoog betwist de verwerende partij immers geenszins dat de gemachtigde van de burgemeester zich om de aanvraag niet in overweging te nemen niet slechts beperkt heeft tot het nagaan of de verzoekende partij bij de indiening van haar aanvraag alle vereiste documenten heeft overgelegd – de bevoegdheid die hem overeenkomstig artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) toekomt –, maar verdere vaststellingen aangaande de overgelegde documenten heeft gedaan (*in casu* met betrekking tot hun recent of afdoende karakter), bevoegdheid die overeenkomstig artikel 26/1, § 1, tweede lid van het vreemdelingenbesluit slechts toekomt aan de staatssecretaris of zijn gemachtigde. Met dit betoog kan de verwerende partij dan ook geen afbreuk doen aan het gestelde in voormelde beschikking van 9 juni 2016. In de mate dat de verwerende partij met haar betoog zou wensen voor te houden dat niet de gemachtigde van de burgemeester, maar de staatssecretaris de bestreden beslissing zou hebben genomen, dient erop gewezen te worden dat uit de bestreden beslissing uitdrukkelijk blijkt dat deze werd ondertekend door de gemachtigde beambte van het gemeentebestuur van de stad Mechelen. Waar de verwerende partij vervolgens ingaat op het tweede onderdeel van de beschikking en opnieuw een betoog voert aangaande de recentheid van het voorgelegde bewijs van goed gedrag en zeden (op de overige in de bestreden beslissing en voormelde beschikking aangehaalde documenten gaat zij niet in), benadrukt de Raad dat op deze argumenten reeds middels de beschikking van 9 juni 2016 werd geantwoord. Door het herhalen of benadrukken van elementen uit en voor het overige te verwijzen naar de nota met opmerkingen, brengt de verwerende partij geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 9 juni 2016 werd aangegeven.

Met verwijzing naar het bovenstaande en de in voornoemde beschikking van 9 juni 2016 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het eerste en tweede middel in de aangegeven mate gegrond zijn.

2.3 Het eerste en tweede middel zijn in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen in het kader van het eerste en tweede middel behoeven geen verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Mechelen van 30 november 2015 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE